

OLIMPIADA DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ
Etapă locală, 14 decembrie 2024
Clasa a VI-a

- **Toate subiectele sunt obligatorii. Timpul efectiv de lucru este de trei ore.**
- **Punctajul total este de 100 de puncte.**

Se dau textele:

Textul A

Pe mama ei o chema Luna și era Crăiasa Apelor. O femeie frumoasă și diafană precum apa limpede. Se trăgea dintr-o familie veche de oameni care au slujit apele cu credință și sacrificiu, una dintre cele mai vechi familii de pe pământ. Tatăl său, pe de altă parte, Mistios, era un simplu comerciant, un navigator, un om obișnuit al apelor, dar cu un spirit puternic și cu o inimă blândă. [...] Și din această dragoste s-a născut ea, Roua, Prințesa Apelor.

Cu toții au știut de la început că acea fărâmbă de copil avea ceva deosebit. Și nu era numai frumusețea ei care îți fura privirea, ochii limpezi sau părul ei albastru-verzui, era ceva mult mai mult de atât. Era de ajuns să te afli în prezența ei ca toate grijile să-ți dispară pur și simplu și să te simți ca un nou-născut, liber și ușor ca un strop de apă. Însă fetița purta mai multe secrete decât și-ar fi putut imagina cineva, iar unul dintre acestea avea să facă mare vâlvă la palat chiar din primele zile de la nașterea sa. [...] În a noua zi de când venise pe lume, așa cum era obiceiul locurilor, Roua a fost dusă în brațe de mama sa pentru a fi binecuvântată de apele dătătoare de viață. [...]

Ceea ce a urmat avea să-i uluiască pe toți. Pentru că marea, de parcă ar fi reacționat la auzul țipetelor fetiței, a început să se umfle și să clocotească precum un ibric pus pe foc. În fața unei asemenea grozăvii, toți oamenii au început să se retragă și să alerge care încotro, însă și mai mare le-a fost mirarea când din pânțelele apelor și-a făcut apariția, printr-un salt acrobatic, un pui de delfin argintiu cum nu se mai văzuse până atunci. Și, pentru ca lucrurile să fie și mai neobișnuite, la apariția delfinului, de parcă l-ar fi așteptat, Roua s-a oprit din țipat, a privit creatura și a început să-i vorbească. Bine, asta ar fi spus cine ar fi priceput acea limbă de bebeluși amestecată cu băluțe și sughițuri.

– Gha, ghe, ia, ia, hi, chichiduuuu, a spus fetița și deodată marea s-a liniștit, iar delfinul, de parcă se auzise chemat, a privit-o fix și i-a răspuns:

– Ggu gu, hu ma, ia, iam chichidaaaa...

Iar fetița a început să râdă și să dea din piciorușe. Însă nu doar ea era fericită, întreg puhoiul de oameni care urmărise minunăția a început să freacă de mirare și încântare. [...]

Vremea a trecut și Roua a crescut, rămânând însă singurul copil care nu se apropia de mare decât la o distanță pe care ea o considera potrivită. Și o făcea doar pentru a se întâlni cu prietenul ei pe care îl numea Hoa. [...] Deși era fiica Crăiesei Apelor și trăia printre oamenii mărilor, Roua nu avusese niciodată curaj să se avânte în apă.

Alec Blenche – *Roua, Prințesa Apelor*

Textul B

Peste mări și țări, de-a lungul Râului de Jad, se afla cândva un munte negru ca tăciunele, care străpungea înaltul cerului ca un dinte zdravăn de oțel. Sătenii îi spuneau Muntele Neroditor, fiindcă nu creștea fir de iarbă pe el, iar animalele și păsările nu poposeau niciodată pe culmea lui. La răscrucea dintre Muntele Neroditor și Râul de Jad, înghesuit într-un cotlon, se afla un sat nevoiaș, învăluit în umbre cafenii. [...] Una dintre casele din sat era atât de mică, încât scândurile de lemn ce-i serveau drept pereți și care erau ținute laolaltă doar de acoperiș păreau un mănunchi de chibrituri legate cu o sfoară. Înăuntru abia încăpeau trei oameni [...]. Printre ei era o fetiță pe nume Minli.

Minli nu era nici pământie și nici ștearsă ca restul sătenilor. Fetița avea părul negru, lucios și obrăjori rozalii, ochi scânteietori însetați de aventură și un surâs ager care îi lumina chipul. Când îi

băgau de seamă firea veselă și neastâmpărată, oamenii scuturau din cap, spunându-și că numele – care înseamnă „gând sprinten” – i se potrivea chiar bine. [...]

Negustorul de peștișori ridică privirea spre ea. [...]

– Fie ca peștișorul auriu să-ți aducă mult noroc, îi ură el.

Și, după o plecăciune scurtă în fața sătenilor, își luă tălpășița din sat, cu teleagă cu tot. În doar câteva clipe se făcu nevăzut. [...] În noaptea aceea, Minli nu reuși să adoarmă. [...] Minli se strecură din pat și se furișă până la masa pe care se odihnea peștișorul auriu. Se uitară țintă unul la celălalt și fetița știu pe dată ce are de făcut. Își puse degrabă încălțările și hăinuța, luă peștișorul și ieși din casă.

Era târziu. Peste satul adormit domnea liniștea, iar stelele acopereau cerul ca sarea împrăștiată pe algele ofilite. Îndreptându-se spre Râul de Jad, pașii lui Minli păreau să îndemne noaptea la tăcere. La marginea râului, Minli privi peștișorul pentru ultima oară. Luna strălucea deasupra lor și, chiar și în bezna nopții, peștișorul era de un portocaliu aprins. Ochii lui negri o fixau strălucitori.

– Îmi pare rău că nu pot să te păstrez, șopti Minli. Sper că n-ai să pățești nimic în râu.

Și, zicând acestea, vărsă bolul în apă. [...] Minli îngheță de uimire.

– Ai spus ceva? Întrebă ea.

– Da, răspuse peștișorul. Știu cum poți ajunge la Muntele Nesfârșit pentru a-i cere sfatul Bătrânului din Lună.

– Ești un pește... vorbitor? Întrebă Minli cu sufletul la gură, încurcându-se în cuvinte. Cum e posibil așa ceva?

– Majoritatea peștilor vorbesc, răspuse acesta, pentru cine e dispus să asculte. În primul rând, oamenii trebuie să-și dorească să-i audă.

Grace Lin – *Bătrânul din Lună*

Textul C

Faraonii (femeile-pești) locuiesc în mare, sunt jumătate femei, jumătate pești; ele stau întreaga săptămână, cât timp marea se frământă, ascunse pe fundul ei, iar sâmbăta, când și marea se odihnește, ies la suprafața apei; în acel loc, apare o dungă roșie, una galbenă și una albastră, femeile-pești se țin de mână și cântă atât de frumos, încât cine le aude rămâne fermecat, își pierde rațiunea și se îneacă; rareori ele ies la malul mării, aceasta petrecându-se doar primăvara, când este cald, atunci rânduindu-se pe mal și pe stânci și jucându-se cu șiraguri de mărgelile și cu tot felul de prețiozități ale mării; ele nu doresc să fie văzute de ochi de pământean și de aceea, când simt că se apropie vreun muritor, se aruncă în valuri, lăsând pe maluri scoici, ghiocuri și pietre de toată frumusețea.

Romulus Bogdan Antonescu – *Dicționar de simboluri și credințe tradiționale românești*

<https://cimec.ro/Etnografie/Antonescu-dictionar/Dictionar-de-Simboluri-Credinte-Traditionale-Romanesti-p.html>

SUBIECTUL I

20 de puncte

Scrive pe foaia de concurs numărul cerinței și litera corespunzătoare răspunsului corect.

1. Seria în care toate cuvintele conțin hiat este:

- creatura, apropia, înăuntru;
- grozăvii, laolaltă, uimire;
- auriu, râului, hăinuța;
- roșie, aude, pietre.

2 puncte

2. Aparțin aceluiași câmp lexical toate cuvintele care formează seria:

- pești, marea, albastră;
- valuri, scoici, mal;
- încălțări, hăinuța, cap;
- piciorușe, obrăjori, lucios.

2 puncte

3. Antonimele pentru sensurile din text ale cuvintelor subliniate în secvența „Cu toții au știut de la început că acea fărâmbă de copil avea ceva deosebit. Și nu era numai frumusețea ei care îți fura privirea, ochii limpezi sau părul ei albastru-verzui” sunt, în ordine:
- excepțional, strălucitori;
 - obișnuit, înlăcrimați;
 - special, clari;
 - banal, tulburi.
- 2 puncte**

Scrive pe foaia de concurs răspunsurile corecte la cerințele de mai jos:

4. Transcrie, din seria următoare, două cuvinte în care numărul de litere nu este egal cu numărul de sunete: *piciorușe, era, celălalt, tăcere, ager, comerciant*. **2 puncte**
5. Precizează valoarea morfologică a cuvintelor subliniate în secvența: „Roua nu avusese niciodată curaj.” **2 puncte**
6. Alcătuieste un enunț interogativ în care cuvântul subliniat din exemplul: „Roua a fost dusă în brate de mama sa” să aibă sens propriu secundar. **2 puncte**
7. Menționează modul și timpul verbului din exemplul: „Peste satul adormit domnea liniștea.” **2 puncte**
8. Transcrie din fragmentul următor două substantive articulate: „Ești un pește vorbitor? Întrebă Minli cu sufletul la gură, încurcându-se în cuvinte.” **2 puncte**
9. Indică funcția sintactică a cuvintelor subliniate în exemplul: „din pânțelele apelor și-a făcut apariția un pui de delfin argintiu.” **2 puncte**
10. Rescrie corect următoarea secvență: *Nu fii supărată și nu mai fă probleme!* **2 puncte**

SUBIECTUL al II-lea

40 de puncte

Scrive pe foaia de concurs, în enunțuri, răspunsul pentru fiecare dintre cerințele de mai jos, cu privire la textele date:

- Menționează o asemănare și o deosebire dintre mama și tatăl fetei Roua. **6 puncte**
- Selectează, atât din textul A, cât și din textul B, câte o personificare și o comparație. **8 puncte**
- De ce este Roua un copil special? Dar Minli? Exemplifică prin câte o secvență din textele A și B. **10 puncte**
- Explică, în 40-50 de cuvinte, motivele pentru care femeile-pești nu doresc să fie văzute de muritori, utilizând informații din textul C. **6 puncte**
- Prezintă, în 70-80 de cuvinte, relația dintre copii și animalele marine, pe baza textelor A și B. **10 puncte**

SUBIECTUL al III-lea

40 de puncte

Scrive un text narativ, de 150 – 250 de cuvinte, în care să povestești o întâmplare la care ai luat parte alături de un prieten necuvântător.

Vei primi 26 de puncte pentru conținutul compunerii și 14 puncte pentru redactare.

Notă! Punctajul pentru redactare se acordă doar în cazul în care compunerea are minimum 150 de cuvinte și dezvoltă subiectul propus. Compunerea nu va fi precedată de titlu sau de motto.